

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1538/07
10.04.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Slađane Nakić-Momirović, Sonje Brkić, Spomenke Zarić i Jovanke Kažić, članova veća, u parnici tužilje AA čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženih BB i VV čiji je punomoćnik BA advokat, radi isplate, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.br.2129/06 od 20.3.2007. godine, u sednici održanoj 10.4.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.br.2129/06 od 20.3.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Zrenjaninu P.br.2288/05 od 27.9.2006. godine, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev kojim je tužilja tražila da se obavežu tuženi da joj isplate iznos od 1.950.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 28.10.2005. godine pa do isplate. Tužilja je obavezana da na ime parničnih troškova isplati tuženima iznos od 148.365,00 dinara.

Odlučujući o žalbi tužilje Okružni sud u Zrenjaninu je presudom Gž.br.2129/06 od 20.3.2007. godine, odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene drugostepene presude tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9.ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a na druge bitne povrede se revizijom ne ukazuje.

Tokom postupka je utvrđeno da su stranke rođene sestre te da je njihova majka umrla 19__ . godine a otac 20__ . godine. Zajednički nadgrobni spomenik za oba roditelja podignut je 19__ . godine. Tužilja je živela i radila u UU a u dom kod oca se vratila 19__ . godine te je s njim vodila zajedničko domaćinstvo. Oboje su ostvarivali primanja a otac je bio vlasnik kuće, primao penziju i zakupninu od podstanara. Bio je pokretan i vitalan. Sa ćerkama je bio u dobrim odnosima i redovno ih posećivao. Tužilja je takođe imala primanja i obavljala je uobičajene poslove u domaćinstvu, kuvanje, peglanje i sl. Ugovor o doživotnom izdržavanju otac nije zaključio. Takođe je utvrđeno da je podizanje nadgrobnog spomenika finansirao otac stranaka te da je spomenik podignut 19__ . godine, pre tužiljinog povratka iz UU a tužba radi naknade troškova podizanja nadgrobnog spomenika usledila je __.2005. godine.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su zaključili da je neosnovan zahtev za isplatu naknade za izdržavanje kao i naknade na ime izgradnje nadgrobnog spomenika.

Neosnovano se revizijom ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava zbog toga što je samo tužilja brinula i pomagala oca 17 godina.

Naime, tokom postupka je utvrđeno da je otac stranaka bio pokretan i vitalan, da mu posebna nega nije bila potrebna, te da je imao svoju penziju, rešeno stambeno pitanje, a kao vlasnik kuće imao je i prihod od podstanara. Stoga nije bilo realne potrebe da ga neko izdržava shodno članu 156. Porodičnog zakona. To što je tužilja živela u istoj kući sa ocem i vodila sa njim zajedničko domaćinstvo predstavlja njen izbor a ne potrebu njenog oca za posebnom brigom ili izdržavanjem te ne bi predstavljao osnov za dosuđivanje naknade shodno članu 165. Porodičnog zakona. Ovo stoga, što nega i briga o roditelju, kao članu domaćinstva kome nije potrebno izdržavanje predstavlja moralnu dužnost deteta za koju tužilja ne može ostvariti novčanu naknadu na teret drugih naslednika shodno članu 213. ZOO.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu člana 405. ZPP odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd